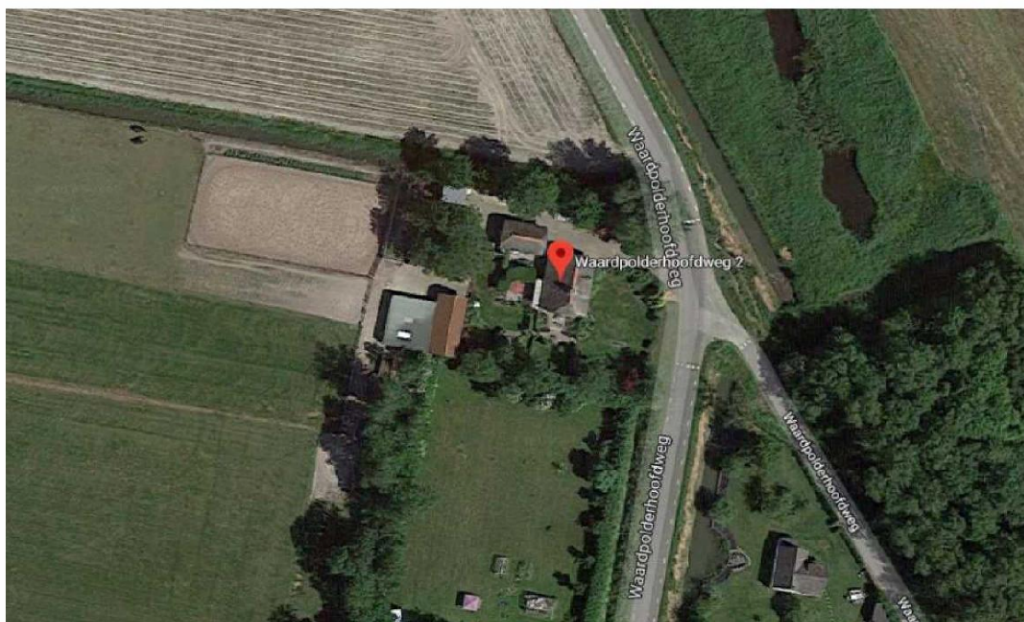

Ruimtelijke onderbouwing

Waardpolderhoofdweg 2 Wieringerwaard

Opdrachtgever:

(10)(2e)

Datum:

28-06-2018

Status:

definitief

Inhoud

1	Inleiding	3
1.1	AANLEIDING.....	3
1.2	BEGRENZING PLANGEBIED.....	3
1.3	GELDENDE PLANNEN EN REGELINGEN	4
2	Bestaande situatie.....	5
3	Beleid en regelgeving	6
3.1	PROVINCIAAL BELEID.....	6
3.2	GEMEENTELIJK BELEID	7
4	Nieuwe situatie	9
5	Onderzoek en beperkingen.....	10
5.1	WATER	10
5.2	BODEM	11
5.3	FLORA EN FAUNA	12
5.4	CULTUURHISTORIE EN ARCHEOLOGIE.....	13
5.5	GELUID	13
5.6	LUCHTKWALITEIT	15
5.7	EXTERNE VEILIGHEID	16
5.8	BEDRIJVEN EN MILIEUZONERINGEN	17
5.9	KABELS, LEIDINGEN EN TELECOMMUNICATIE INSTALLATIES	17
5.10	MILIEUEFFECTRAPPORTAGE / M.E.R.-(BEOORDELINGS)PLICHT	18
5.11	LADDER VOOR DUURZAME VERSTEDELIJING.....	19
6	Uitvoerbaarheid	20
6.1	FINANCIËLE UITVOERBAARHEID.....	20

Bijlage:

- Bijlage 1 bestaande en nieuwe situatie

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

De eigenaar wil de bestaande paardenbak aan de achterzijde van de woning aan de Waardpolderhoofdweg 2 te Wieringerwaard legaliseren. Hierbij worden tevens 4 lichtmasten van maximaal 6 m geplaatst en zal een nieuwe toplaag worden aangebracht.

De paardenbak is strijdig met het bestemmingsplan. De gemeente Hollands Kroon heeft aangegeven positief te staan tegenover de legalisering en is bereid medewerking te verlenen. Hiervoor dient een uitgebreide omgevingsvergunningprocedure te worden doorlopen. Ter onderbouwing van de ruimtelijke aanvaardbaarheid is de voorliggende ruimtelijke onderbouwing opgesteld.

1.2 Begrenzing plangebied

Het plangebied is gelegen aan de Waardpolderhoofdweg 2 te Wieringerwaard. Het plangebied wordt aan de noord, west en zuidzijde begrensd door agrarisch gebied en de aan oostzijde door de bijbehorende woning en bijgebouwen.

Begrenzing plangebied

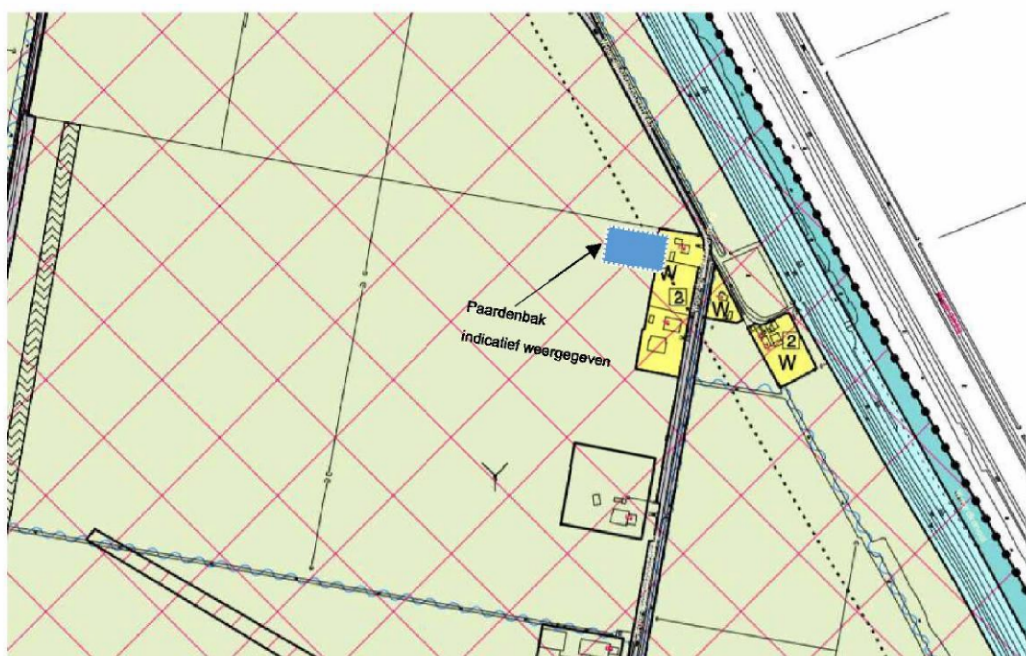
1.3 Geldende plannen en regelingen

Het plangebied ligt in het op 19 januari 2009 vastgestelde bestemmingsplan Buitengebied 2006.

De paardenbak ligt achter het woonhuis aan de Waardpolderhoofdweg 2 en ligt deels in de bestemming Woondoeleinden en deels in bestemming Agrarische doeleinden I. Het perceel heeft daarnaast een dubbelbestemming Archeologisch Waardvolgebied III.

De paardenbak is strijdig met de bestemming Agrarische doeleinden I en de bestemming Woondoeleinden. De paardenbak past wel binnen de dubbelbestemming Archeologisch Waardvolgebied III. Voor de paardenstallen die in 1995 zijn gebouwd is destijds wel een vergunning verleend.

De gemeente Hollands Kroon aangegeven positief te staan tegenover de legalisering van de paardenbak en is bereid medewerking te verlenen.

Uitsnede verbeelding bestemmingsplan Buitengebied 2006.

Conclusie

De paardenbak is strijdig met het bestemmingsplan Buitengebied 2006. Hiervoor dient een uitgebreide omgevingsvergunningprocedure te worden gevolgd.

2 Bestaande situatie

Aan de Waardpolderhoofdweg 2 is door de vorige eigenaar in 1995 een paardenbak achter de bestaande woning gerealiseerd. Hiervoor is destijds geen vergunning aangevraagd. Voor de paardenstallen die ook in 1995 zijn gerealiseerd is destijds wel een vergunning verleend.

De paardenbak heeft een omvang van 20 x 40 m, is voorzien van een houten hekwerk en ligt op 35 m aan de achterzijde van de woning. De nieuwe eigenaar wil ten behoeve van de paardenbak enkele lichtmasten plaatsen en een nieuwe toplaag aanbrengen. De gemeente heeft aangegeven dat de lichtmasten alleen kunnen worden toegestaan indien ook een omgevingsvergunning wordt aangevraagd voor de bestaande paardenbak.

Bestaande situatie (luchtfoto)

Bestaande situatie (paardenbak)

3 Beleid en regelgeving

Dit hoofdstuk beschrijft de voor het plangebied relevante beleidsdocumenten. Het beleid ten aanzien van luchtkwaliteit, water, bodem, externe veiligheid en dergelijke wordt behandeld in hoofdstuk 5: 'Onderzoek en beperkingen'.

3.1 Provinciaal beleid

3.1.1 Structuurvisie Noord-Holland 2040

De Structuurvisie Noord-Holland 2040 gaat uit van versterking van de economische structuur en werkgelegenheid, gericht op een duurzame ontwikkeling. Deze is essentieel voor een goede (internationale) concurrentiepositie. Versterking betekent ook het zoeken naar de balans tussen een positief effect op welvaart en welzijn van burgers en de belasting die economische groei kan vormen voor landschap, milieu en natuur.

Vanuit de Structuurvisie Noord-Holland 2040 zijn geen belemmeringen voor legalisering van de paardenbak.

3.1.2 Provinciale Ruimtelijke Verordening

In de Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV) heeft de provincie Noord-Holland algemene regels vastgesteld omtrent de inhoud van en de toelichting op bestemmingsplannen over onderwerpen in zowel het landelijke als het bestaand bebouwd gebied van Noord-Holland, waar een provinciaal belang mee gemoeid is.

Het gaat om een voormalig agrarisch perceel waarbij op basis van artikel 17 kleinschalige functiewijziging waaronder gebruiksgerichte paardenhouderijen zijn toegestaan indien:

- a) sprake is van volledige beëindiging van het agrarisch bedrijf;
- b) b deze functie de bedrijfsvoering en de ontwikkelingsmogelijkheden van omringende agrarische bedrijven en de woonfunctie van omringende woningen niet beperkt;
- c) buitenopslag buiten het bouwvlak niet is toegestaan;
- d) deze functie aantoonbaar geen onevenredige verkeersaantrekkende werking heeft en er sprake is van
- e) een acceptabele verkeerssituatie;
- f) benodigde parkeerplaatsen op het eigen bouwperceel worden gerealiseerd;
- g) in geval van bijzondere huisvesting uitsluitend sprake is van afhankelijke woonruimten of woningen
- h) als onderdeel van zorgfuncties, en;
- i) in geval van recreatiefuncties permanente bewoning wordt verboden.

Aan alle bovenstaande voorwaarden van artikel 17 wordt voldaan. Op basis hiervan kan gesteld worden dat de paardenbak past binnen de regels van de PRV.

3.1.3 Conclusie provinciaal beleid

Het plan past binnen de kaders van het provinciale beleid, zoals beschreven in de Structuurvisie Noord-Holland 2040 en de Provinciale Ruimtelijke Verordening.

3.2 Gemeentelijk beleid

3.2.1 Paardenbeleid Hollands Kroon

De gemeenteraad van de gemeente Hollands Kroon heeft op 22 mei 2014 "Paardenbeleid" vastgesteld. Hierin zijn enkele randvoorwaarden gesteld ten aanzien van paardenbakken. Hieronder zijn de relevante randvoorwaarden uit het Paardenbeleid in tabelvorm weergegeven.

Algemeen - Het hoofdgebouw op het woonperceel is een (bedrijfs) woning. - De paardenvoorzieningen bevinden zich achter de voorgevelrooilijn van het hoofdgebouw/woning of het verlengde daarvan. - Het beweiden van paarden op gronden met een agrarische bestemming is toegestaan. - Paddocks in het achtererfgebied zijn toegestaan.	Toelichting
Paardenbakken - Maximaal één paardenbak per bijbehorend bouwblok/(woon)erf. - De paardenbak is gesitueerd: - Binnen het bouwblok/(woon)erf; - Indien situering binnen het bouwblok/(woon)erf niet mogelijk is, kan de paardenbak op gronden met een agrarische bestemming worden gesitueerd, mits: - die gronden direct grenzen aan het eigen bouwblok/(woon)erf; - De paardenbak moet achter de voorgevelrooilijn gesitueerd te worden, tenzij plaatsing van de paardenbak niet anders gesitueerd kan worden. - De paardenbak dient met gebiedseigen gesloten beplanting (heggen, houtwallen, aardenwal) te worden omsloten. - De paardenbak mag voorzien zijn van niet-hinderlijke en geen overlast gevende lichtmasten van maximaal 8 meter hoog, die alleen op de paardenbak zijn gericht. - De paardenbak bedraagt maximaal 20 x 60 meter - De paardenbak ligt op minimaal 30 meter vanaf de naastgelegen woningen van derden, met de mogelijkheid om onder voorwaarden deze afstand te verkleinen. - De omheining van een paardenbak is maximaal 1.70 meter hoog. - Paardenbakken zijn niet toegestaan in Natura 2000-gebieden en EHS-gebieden. - De provinciale milieuvordering mag zich niet verzetten tegen de aanleg van een paardenbak.	Toelichting Voor het realiseren van een paardenbak is een omgevingsvergunning nodig. - er wordt geen medewerking verleend aan het realiseren of legaliseren van solitaire paardenbakken die op een kavel/perceel zijn gesitueerd, die niet aan het eigen woonperceel grenzen. - Het heeft de voorkeur dat de paardenbak op gronden met een aan wonen gerelateerde functie wordt gerealiseerd. In het agrarische gebied wordt onder voorwaarden de ruimte geboden op gronden met een agrarische bestemming aansluiting op het -kleine- woonperceel een paardenbak te realiseren. de beplanting is bedoeld als beperking van hinder en deels om reden van landschappelijke inpassing 20 x 60 meter zijn de afmetingen van een wedstrijd paardenbak. - Er kan van de minimale afstand van 30 meter worden afgeweken indien het niet mogelijk is om deze afstand aan te houden en het bijvoorbeeld gaat om het houden van een gering aantal dieren. Voor het toestaan van een kortere afstand zullen wel extra maatregelen (maatwerk) getroffen moeten worden om de overlast te minimaliseren. - Om te voorkomen dat de paarden uit de paardenbak springen dient het hekwerk voldoende hoog te zijn. 1.70 meter is voldoende hoog.

Schuilstallen op gronden met een agrarische bestemming zijn toegestaan onder de volgende voorwaarden:	Toelichting
• de oppervlakte van een schuilstal mag niet meer dan 30 m² bedragen. • De goot- en bouwhoogte mogen niet meer dan respectievelijk 2.30 en 3 meter bedragen • het bouwen van een schuilstal is uitsluitend toegestaan wanneer dit noodzakelijk en doelmatig is in het kader van dierenwelzijn. • bij de landschappelijke inpassing moet aansluiting worden gezocht bij bestaande opstanden aan de rand van een agrarisch perceel. • naast de schuilstal mogen er ter plaatse geen andere bouwwerken worden gerealiseerd. • schuilstallen zijn niet toegestaan in Natura 2000-gebieden en EHS-gebieden. • De provinciale milieuverordening mag zich niet verzetten tegen de aanleg van een schuilstal	Voor het realiseren van een schuilstal is een omgevingsvergunning nodig.

De bestaande paardenbak ligt direct aangrenzend aan het woonerf en is achter de voorgevelrooilijn gesitueerd. De paardenbak is deels met gebiedseigen beplanting omsloten en voorzien van een omheining van 1,7 m hoog. Hoewel het beleid uitgaat van omsloten beplanting is de voor deze locatie niet noodzakelijk. Dit aangezien de paardenbak grenst aan open agrarisch gebied waardoor het toepassen van geheel omsloten beplanting meer zou opvallen. Daarnaast is de omheining is niet te hoog en voldoende transparant. Tenslotte wordt opgemerkt dat het een situatie is die al jaren zo bestaat en ruimtelijk aanvaardbaar is.

De paardenbak heeft een omvang van 20 x 40 m wordt voorzien van 4 lichtmasten met een hoogte van 6 m. De dichtbij zijnde woning ligt op 85 m. De paardenbak is niet gelegen binnen een natuurbeschermingsgebied en past binnen de regels van de PRV. De bestaande stallen passen ook binnen de regels van het Paardenbeleid. Hiervoor is in 1995 ook een bouwvergunning verleend.

Op basis van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat de paardenbak met lichtmasten en stallen past binnen de regels van Paardenbeleid van de gemeente Hollands Kroon.

4 Nieuwe situatie

Aan de bestaande paardenbak worden geen wijzigingen aangebracht behoudens het plaatsen van 4 lichtmasten met een hoogte van 6 m en het aanbrengen van een nieuwe toplaag op de bestaande zandlaag. De masten zijn zo gericht dat deze alleen op de paardenbak zijn gericht.

Nieuwe situatie.

Parkeren

Op het perceel zijn voldoende parkeerplaatsen beschikbaar. Daarnaast levert de paardenbak geen toename op van de parkeerdruk. Op hiervan kan gesteld worden dat voldaan wordt aan het gemeentelijke parkeerbeleid.

5 Onderzoek en beperkingen

Voor het plangebied zijn er diverse onderzoeken gedaan om de haalbaarheid van de plannen te toetsen. Daarnaast geven deze onderzoeken de randvoorwaarden waar de planontwikkeling in het plangebied aan moet voldoen.

5.1 Water

5.1.1 Wet- en regelgeving en beleid

Europese Kaderrichtlijn Water

De *Europese Kaderrichtlijn Water* richt zich op de bescherming van water in alle wateren en stelt zich ten doel dat alle Europese wateren in 2015 een 'goede toestand' hebben en dat heel Europa duurzaam omgaat met water.

Waterwet

De *Waterwet* (2009) regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. De Waterwet helpt Rijk, waterschappen, gemeenten en provincies om wateroverlast, waterschaarste en waterverontreiniging tegen te gaan. Ook voorziet de wet in het toekennen van functies voor het gebruik van water zoals scheepvaart, drinkwatervoorziening, landbouw, industrie en recreatie.

Het Nationaal Waterplan

Het *Nationaal Waterplan* geldt voor de planperiode 2009-2015 en heeft voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstromingen, beschikbaarheid van voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water.

Provinciaal Waterplan Noord-Holland 2010-2015, "Beschermen, Benutten, Beleven en Beheeren"

In het provinciaal waterplan staan de strategische waterdoelen tot 2040 en de concrete acties tot 2015.

Waterbeheerplan 5

In het Waterbeheerplan 5 (Waterprogramma 2016-2021) geeft het Hollands Noorderkwartier aan wat de ambities voor de komende planperiode zijn en welke maatregelen in het watersysteem worden getroffen. De thema's zijn waterveiligheid, wateroverlast, watertekort, schoon en gezond water en crisisbeheersing. veiligheid tegen overstromingen, voldoende water en gezond water.

De keur

In de keur van het waterschap staan regels ter bescherming van waterkeringen, watergangen en bijbehorende kunstwerken (zoals stuwen en gemalen). In de keur is bijvoorbeeld geregeld welke handelingen en activiteiten in en nabij watergangen, waterkeringen en waterbergingsgebieden niet zijn toegestaan zonder vergunning. De keur is een middel om via vergunningverlening en handhaving het watersysteem op orde te houden of te krijgen.

5.1.2 Watertoets

Waterkering

Het plan ligt niet in een beschermingszone van een (regionale) waterkering.

Oppervlaktewater

In het plangebied bevinden zich geen watergangen.

Grondwater

Ten aanzien van het grondwater worden geen problemen verwacht.

Waterberging

Door de functiewijziging neemt het verhard oppervlak niet toe. Hierdoor hoeven geen maatregelen te worden genomen op het gebied van waterberging.

Watertoets

In het kader van de ruimtelijke onderbouwing is een watertoets aangevraagd. Hieruit blijkt dat het Hoogheemraadschap geen waterschap belang heeft.

5.1.3 Conclusie water

Het betreft een bestaande situatie. Er worden ten aanzien van het oppervlaktewater, grondwater dan ook geen problemen verwacht. Ook neemt het verhard oppervlak niet toe waardoor geen compensatie nodig is.

5.2 Bodem

5.2.1 Wet- en regelgeving en beleid

Volgens artikel 3.1.6 van het *Besluit ruimtelijke ordening* dient in verband met de uitvoerbaarheid van een plan rekening gehouden te worden met de bodemgesteldheid in het plangebied. Bij functiewijzigingen dient te worden bekeken of de bodemkwaliteit voldoende is voor de beoogde functie en moet worden vastgesteld of er sprake is van een saneringsnoodzaak.

In de *Wet bodembescherming* (1996) is bepaald dat indien de desbetreffende bodemkwaliteit niet voldoet aan de norm voor de beoogde functie, de grond zodanig dient te worden gesaneerd dat zij kan worden gebruikt door de desbetreffende functie (functiegericht saneren). Nieuwe bestemmingen moeten bij voorkeur op schone grond worden gerealiseerd.

Voor ruimtelijke plannen moet ten minste een historisch onderzoek worden verricht (conform NEN 5725). Als uit het historisch onderzoek wordt geconcludeerd dat op de betreffende locatie sprake is geweest van activiteiten met een verhoogd risico op verontreiniging, moet een verkennend bodemonderzoek worden verricht (conform NEN 5740).

5.2.2 Bodemonderzoek

Op basis van bodemkwaliteitskaart zijn geen bodemverontreinigingen bekend. De paardenbak stelt geen aanvullende eisen ten aanzien van de bodemkwaliteit dan het reeds toegestane agrarisch gebruik. Daarnaast betreft een reeds bestaande situatie. Er zijn daarom ook geen milieu hygiënische belemmeringen zijn voor het legaliseren van de paardenbak.

5.2.3 Conclusie bodemonderzoek

Op basis van historisch onderzoek bestaan geen milieu hygiënische belemmeringen voor de paardenbak.

5.3 Flora en fauna

5.3.1 Wet- en regelgeving en beleid

Natuurbescherming in Nederland

De Wet natuurbescherming (Wnb) beschermt Nederlandse natuurgebieden en planten- en diersoorten. De wet geldt sinds 1 januari 2017 en vervangt 3 wetten: de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en faunawet en de Boswet. Deze wet vormt voor wat betreft soortenbescherming en gebiedsbescherming een uitwerking van de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn. Daarnaast vindt beleidsmatige gebiedsbescherming plaats door middel van het Natuurnetwerk Nederland (NNN), de voormalige Ecologische Hoofdstructuur (EHS).

Gebiedsbescherming vanuit de Wet Natuurbescherming

De Wet Natuurbescherming, heeft voor wat betreft gebiedsbescherming betrekking op de Europees beschermde Natura 2000-gebieden en de Beschermd natuurmonumenten. De Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden worden in Nederland gecombineerd als Natura 2000-gebieden aangewezen. Als er naar aanleiding van projecten, plannen en activiteiten mogelijkere significante effecten optreden, dienen deze vooraf in kaart gebracht en beoordeeld te worden. Projecten, plannen en activiteiten die mogelijk een negatief effect hebben op de beschermde natuur in een Natura 2000-gebied (of Beschermd natuurmonument) zijn vergunningsplichtig.

Gebiedsbescherming vanuit Provinciaal beleid

De provinciale groenstructuur bestaande uit het Natuurnetwerk Nederland (voormalig EHS) zijn ruimtelijk vastgelegd in de provinciale verordening. Het natuurnetwerk is een robuust netwerk van natuurgebieden en tussenliggende verbindingzones. Dit netwerk bestaat uit bestaande natuurgebieden, nieuwe aan te leggen natuur en verbindingzones tussen de gebieden. De feitelijke beleidsmatige gebiedsbescherming vindt plaats middels de uitwerking van het provinciaal beleid in de gemeentelijke bestemmingsplannen.

5.3.2 Onderzoek flora en fauna

Aangezien het gaat om een bestaande paardenpak. Het plaatsen van 4 lichtmasten en nieuwe toplaag levert naar verwachting geen negatieve effecten op beschermde gebieden of de populaties van beschermde planten of dieren.

Natuurgebieden

Het plan ligt niet een beschermd natuurgebied. Er zijn daarom geen negatieve effecten op de beschermde natuurgebieden.

Soorten

Er kan met redelijkheid worden uitgesloten dat het plan effect heeft op beschermde soorten.

5.3.3 Conclusie

Er zijn geen negatieve effecten op beschermde gebieden of de populaties van beschermde planten of dieren te verwachten.

5.4 Cultuurhistorie en archeologie

5.4.1 Wet- en regelgeving en beleid

Wet op de archeologische monumentenzorg

De Wet op de archeologische monumentenzorg (2007) regelt de bescherming van het culturele erfgoed (en vooral het archeologische erfgoed). Onder archeologisch erfgoed wordt verstaan: alle fysieke overblijfselen, zowel in als boven de grond, die bijdragen aan het verkrijgen van inzicht in menselijke samenlevingen uit het verleden. De uitgangspunten van de wet zijn: archeologische waarden worden zoveel mogelijk in de bodem bewaard en alleen opgraven als behoud in de bodem niet mogelijk is, vroeg in de ruimtelijke ordening al rekening houden met archeologie en bodemverstoorders betalen archeologisch onderzoek en mogelijke opgravingen (principe verstoorder betaalt). De kosten voor noodzakelijke archeologische werkzaamheden komen ten laste van de initiatiefnemer tot de bodem verstorende activiteit.

De kern van de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz) is dat wanneer de bodem wordt verstoord, de archeologische resten intact moeten blijven. De Wamz verplicht gemeenten bij het opstellen van bestemmingsplannen rekening te houden met de in hun bodem aanwezige waarden. Naast het inventariseren van de te verwachten archeologische waarde, zal het bestemmingsplan uiteindelijk, indien nodig (en mogelijk), een bescherming moeten bieden voor waardevolle gebieden. Dit kan bijvoorbeeld door middel van een omgevingsvergunningstelsel.

5.4.2 Onderzoek cultuurhistorie

De renovatie van de paardenbak leidt niet tot een aantasting van eventueel aanwezig cultuurhistorische waarden.

5.4.3 Onderzoek archeologie

Er worden geen bodemingrepen gepleegd waardoor eventuele verstoring van archeologische waarden kan optreden.

5.4.4 Conclusie cultuurhistorie en archeologie

Aangezien geen bodemingrepen worden gepleegd zal geen verstoring van archeologische waarden optreden.

5.5 Geluid

5.5.1 Wet- en regelgeving en beleid

Wegverkeer

De Wet geluidhinder bepaalt dat het bevoegd gezag bij vaststelling van omgevingsvergunning de wettelijke grenswaarden in acht moet nemen. Toetsing aan de ten hoogste toelaatbare geluidbelasting van de Wet geluidhinder vindt plaats per weg. Uitzondering hierop betreft de toetsing bij rijkswegen. Als meerdere rijkswegen in de directe nabijheid van een plan zijn gelegen dient het gecumuleerde geluidsniveau van deze wegen te worden gehanteerd bij de toetsing aan de Wet geluidhinder (SWUNG1).

Het geluidsniveau ten gevolge van het wegverkeer moet op de gevels van nieuwe (of te wijzigen) woningen in de geluidszone van een weg voldoen aan de ten hoogste toelaatbare geluidbelasting (voorheen: voorkeursgrenswaarde). Deze bedraagt 48 dB. Als dit geluidsniveau wordt overschreden kan de gemeente een hoger geluidsniveau toestaan de zogenaamde 'Hogere waarde'. De Hogere waarde mag alleen worden verleend als uit akoestisch onderzoek blijkt dat bron-, overdrachts- of gevelmaatregelen om het geluidsniveau terug of onder de ten

hoogste toelaatbare geluidsbelasting brengen niet mogelijk is. Aan de 'Hogere waarde' is een maximum verbonden. Voor de nieuwbouw van woningen in binnenstedelijke situaties is dit 63 dB en in buitenstedelijke situaties is dit 53 dB. Deze niveaus zijn na aftrek van de correctie conform artikel 110g van de Wet geluidhinder¹. Voor de aanleg van een weg geldt een maximale geluidsbelasting van resp. 53 en 58 dB op bestaande woningen in buitenstedelijk respectievelijk stedelijk gebied. Voor de nieuwbouw van agrarische woningen geldt een maximale geluidsbelasting van 58 dB.

Railverkeerslawaai

Het geluidsniveau ten gevolge van het railverkeer moet op de gevels van nieuwe (of te wijzigen) woningen in de geluidszone van een spoorwegtraject voldoen aan de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting (voorheen: voorkeursgrenswaarde). Deze bedraagt 55 dB. De maximale hogere waarde voor nieuwe woningen in de zone van een spoorwegtraject bedraagt 68 dB.

Industrielawaai

Op basis van artikel 40 van de Wet geluidhinder kunnen (delen van) industrieterreinen worden aangewezen als gezoneerd industrieterrein met een zonegrens. Dit betreft industrieterreinen waarop zich gronden bevinden die zijn aangewezen voor mogelijke vestiging van zogenaamde 'zware lawaaimakers' als genoemd in artikel 41 lid 3 van de Wet geluidhinder en artikel 2.1 lid 3 van het Besluit omgevingsrecht. Buiten de zonegrens mag de geluidbelasting vanwege het industrieterrein de waarde van 50 dB(A) niet te boven gaan. De ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting (voorheen: voorkeursgrenswaarde) op woningen in de geluidszone van een industrieterrein bedraagt 50 dB(A). De maximaal toelaatbare geluidsbelasting op nieuwe woningen bedraagt 55 dB(A), voor bestaande woningen bedraagt deze 60 dB(A). De op 1 januari 2007 geldende ten hoogste toelaatbare geluidsbelastingen voor woningen, andere geluidsgevoelige gebouwen en geluidsgevoelige terreinen – vastgelegd in eerder genomen besluiten – blijven gelden.

Cumulatie

Bij de vaststelling van hogere grenswaarden verplicht de Wet geluidhinder het inzichtelijk maken van het gecumuleerde geluidsniveau. Dit betreft het gezamenlijk geluidsniveau van alle relevante geluidsbronnen (weg, rail, industrie). Een bron is relevant indien de voorkeursgrenswaarde wordt overschreden. De gemeente kan een hoger grenswaarde vaststellen als er sprake is van een aanvaardbare gecumuleerde geluidsbelasting.

5.5.2 Onderzoek geluid

Het gaat om een bestaande situatie. De dichtbij zijnde woning ligt op 85 m. Hieruit mag worden geconcludeerd het gebruik van de paardenbak geen belemmering op levert voor de nabijgelegen woning.

5.5.3 Conclusie geluid

Geconcludeerd wordt dat er vanuit geluid geen belemmeringen zijn de legalisering van de paardenbak.

¹ Conform artikel 110g mag een correctie worden toegepast op het berekende geluidsniveau ten gevolge van het wegverkeer. Voor wegen waar 70 km/uur of harder gereden mag worden is de aftrek 2 dB en voor de overige wegen 5 dB. De wettelijk toegestane snelheid is hier van belang. Voor wegen met een snelheidsregime van 30 km/uur geldt geen aftrek aangezien deze wegen geen zone hebben en hierdoor niet onder de werkingssfeer van de Wet geluidhinder vallen. Enkel bij toetsing in het kader van het aspect "goede ruimtelijke ordening" wordt ten behoeve van een goede beoordeling de aftrek wel toegepast.

5.6 Luchtkwaliteit

5.6.1 Wet- en regelgeving en beleid

Wet luchtkwaliteit

De *Wet luchtkwaliteit* legt de belangrijkste wet- en regelgeving voor luchtkwaliteit vast. De hoofdlijnen van deze wet zijn te vinden in hoofdstuk 5, titel 5.2 van de *Wet milieubeheer*. De luchtregelgeving is uitgewerkt in een aantal Algemene Maatregelen van Bestuur (AMvB) en Ministeriele Regelingen.

Wet Milieubeheer

In bijlage II van de *Wet milieubeheer* staan voor de volgende stoffen grenswaarden voor de concentratie in de buitenlucht: stikstofdioxide (NO₂), fijn stof (PM₁₀), benzeen (C₆H₆), zwaveldioxide (SO₂), lood (Pb), koolmonoxide (CO). In de Nederlandse situatie leveren alleen de concentraties stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀) problemen op in relatie tot de wettelijke normen.

De wijze waarop het aspect luchtkwaliteit in acht genomen dient te worden bij planvorming is geregeld in artikel 5.16 en 5.16a van de *Wet milieubeheer*. Op basis van deze wetgeving kunnen ruimtelijk-economische initiatieven worden uitgevoerd als aan één of meer van de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- grenswaarden uit bijlage II van de *Wet milieubeheer* worden niet overschreden, of;
- per saldo verbetert de luchtkwaliteit of blijft tenminste gelijk, of;
- het initiatief draagt niet in betekenende mate bij aan de luchtkwaliteit (aan concentratie PM₁₀ en NO₂), of;
- het initiatief is opgenomen in het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL)².

In aanvulling op het bovenstaande toetsingskader stelt de AMvB '*Gevoelige Bestemmingen (luchtkwaliteitseisen)*' dat bij de voorgenomen realisering van gevoelige bestemmingen, zoals scholen, kinderdagverblijven, verzorgingshuizen ed. op een locatie binnen 300 meter vanaf de rand van rijkswegen of binnen 50 meter vanaf de rand van provinciale wegen, moet worden onderzocht of op die locaties sprake is van een daadwerkelijke of een dreigende overschrijding van de grenswaarden voor PM₁₀ en/of NO₂. Blijkt uit het onderzoek dat sprake is van zo'n (dreigende) overschrijding, dan mag het totaal aantal mensen dat hoort bij een 'gevoelige bestemming' niet toenemen.

Het maakt voor de vestiging van gevoelige bestemmingen niet uit of het deel uitmaakt van 'niet in betekenende mate' projecten of 'in betekenende mate' projecten. De AMvB '*Gevoelige Bestemmingen*' moet in beide gevallen worden nageleefd.

² Sinds 1 augustus 2009 is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) van kracht. Met het NSL is in 2005 gestart omdat Nederland niet tijdig aan de grenswaarden voor de luchtkwaliteit kon voldoen. Nederland heeft een plan gemaakt waaruit duidelijk wordt hoe de grenswaarden wel worden bereikt. In het NSL zijn allerlei grote projecten opgenomen die men wil uitvoeren samen met maatregelen die worden uitgevoerd om de concentratiebijdrages van deze grote projecten te compenseren. De concentratiebijdrage van NIBM-projecten wordt tevens gecompenseerd door deze maatregelen. Voor de projecten die in het NSL zijn opgenomen, hoeft geen luchtkwaliteit onderzoek te worden uitgevoerd. Ook is toetsing aan de normen niet nodig.

5.6.2 Onderzoek luchtkwaliteit

Voor de toetsing is gebruik gemaakt van het Besluit niet in betekenende mate bijdragen (NIBM). Hieruit blijkt dat de paardenbak niet in betekenende mate bijdraagt aan de luchtkwaliteit.

5.6.3 Conclusie luchtkwaliteit

Vanuit luchtkwaliteit zijn er geen belemmeringen voor het plan.

5.7 Externe veiligheid

5.7.1 Wet- en regelgeving en beleid

Externe veiligheid gaat over het beheersen van de risico's voor de omgeving bij gebruik, opslag en vervoer - over weg, water en spoor en door buisleidingen - van gevaarlijke stoffen. Ook de risico's van het gebruik van luchthavens en de mogelijke aanwezigheid van explosieven vallen onder externe veiligheid.

Elk nieuw ruimtelijk plan moet volgens de *Wet ruimtelijke ordening* getoetst worden aan de normen voor plaatsgebonden risico en groepsrisico.

Het *Besluit externe veiligheid inrichtingen* (Bevi) en de bijbehorende *Regeling externe veiligheid inrichtingen*, zoals deze op dit moment luiden (Revi II) bevat de risiconormen voor externe veiligheid met betrekking tot bedrijven met gevaarlijke stoffen. Denk hierbij aan risico's van onder andere tankstations met LPG, gevaarlijke stoffen (PGS-15)-opslagplaatsen en ammoniakkoelinstallaties.

De normstelling voor het vervoer van gevaarlijke stoffen (voor zowel weg, spoor als water) is gebaseerd op de *Nota Risico Normering Vervoer Gevaarlijke Stoffen* (RNVGS) (2006). De nota heeft geen wettelijk bindende werking maar is niet vrijblijvend. Een voorstel voor een wetelijke regeling voor vervoer van gevaarlijke stoffen is in voorbereiding.

Het *Besluit externe veiligheid buisleidingen* (Bevb, 2011) is gebaseerd op de *Wet milieubeheer* en de *Wet ruimtelijke ordening*. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden moeten worden aangehouden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. De normstelling is in lijn met het *Besluit externe veiligheid inrichtingen* (Bevi).

5.7.2 Onderzoek externe veiligheid

Voor het initiatief is onderzoek gedaan naar externe veiligheid. Hiervoor is gebruik gemaakt van de risicokaart.nl. De mogelijke risicobronnen rond het plangebied zijn hierbij in kaart gebracht.

Risicovolle inrichtingen

Er zijn geen risicovolle inrichtingen in de nabijheid van plangebied aanwezig.

Propaantank

Voor propaantanks gelden op grond van het Activiteitenbesluit veiligheidsafstanden. Deze afstanden zijn van ruimtelijk belang als ze strekken tot buiten de perceelsgrens van de milieu-inrichting (bedrijf). Propaantanks kennen veiligheidszones van 10 meter. Nabij het plangebied op in het plangebied zijn geen propaantanks aanwezig.

Vervoer gevaarlijke stoffen

Het plangebied ligt niet nabij een transportroute voor gevaarlijke stoffen.

Vervoer gevaarlijke stoffen door leidingen
In of nabij het plangebied liggen geen gasleidingen.

5.7.3 Conclusie externe veiligheid

Vanuit externe veiligheid zijn er geen belemmeringen voor het plan.

5.8 Bedrijven en milieuzoneringen

5.8.1 Wet- en regelgeving en beleid

Bij het opstellen van een ruimtelijk plan moet de invloed van bestaande (of nieuw te vestigen) bedrijvigheid op de leefomgeving afgewogen worden. Door milieuzonering wordt een ruimtelijke scheiding aangebracht tussen milieubelastende functies (zoals bedrijven) en milieugevoelige functies (zoals wonen).

Bedrijven en Milieuzonering

De VNG-publicatie *Bedrijven en Milieuzonering* (2009) geeft richtlijnen voor de in acht te nemen afstanden. Deze afstanden worden gemeten tussen de grens van de bestemming die bedrijven / milieubelastende activiteiten toestaat en de uiterste situering van de gevel van een woning die volgens het ruimtelijk plan mogelijk is. Van belang bij milieuzonering is dat:

- bij woningen en andere gevoelige functies hinder en gevaar zoveel mogelijk voorkomen of beperkt wordt;
- rekening wordt gehouden met de bedrijfsvoering en milieuruimte van de betreffende bedrijven.

5.8.2 Onderzoek bedrijven en milieuzoneringen

De aard van de bedrijvigheid en daaraan gekoppeld de milieubelasting maken het gewenst binnen de bedrijvenbestemmingen een onderscheid aan te brengen op basis van milieucriteria. Dit geldt ook voor andersoortige bestemmingen, als niet uit de bestemmingsplanomschrijving (al) blijkt welke (milieu)categorie bedrijfsactiviteiten het betreft.

Als uitgangspunt zijn de activiteiten zoals genoemd bijlage 1 van de VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering', editie 2009 (Lijst 1- Activiteiten en Lijst 2- Opslagen en installaties) genomen.

Voor de paardenbak wordt een over het algemeen een richtafstand van 25 m aangehouden. De eigen woning ligt op 30 m afstand. De dichtstbijzijnde woning in de omgeving ligt op meer dan 85 m. Op basis hiervan kan worden geconcludeerd dat de paardenbak geen belemmering oplevert voor de omliggende woningen.

5.8.3 Conclusie bedrijven en milieuzoneringen

Vanuit bedrijven en milieuzoneringen worden geen belemmeringen verwacht voor de legalisering van paardenbak.

5.9 Kabels, leidingen en telecommunicatie installaties

5.9.1 Wet- en regelgeving en beleid

In een ruimtelijk plan moeten planologisch relevante leidingen te worden opgenomen. Deze kunnen beperkingen opleggen aan het gebruik in de omgeving. Planologisch relevant zijn hoofdnuitsvoorzieningen, zoals leidingen voor het transport van giftige, brandbare en/of ont-

plofbare stoffen, aardgasleidingen, hoogspanningsleidingen of afvalwaterleidingen. Als dergelijke leidingen in het plangebied voorkomen worden deze als zodanig bestemd. Dit inclusief de afstand die vrijgehouden moet worden van bebouwing om de leiding te beschermen.

Om graafschade te voorkomen en de veiligheid van de graver en de directe omgeving te bevorderen, heeft het Rijk het initiatief genomen voor de Wet Informatie-uitwisseling Ondergrondse Netten (WION), beter bekend als de 'Grondroedersregeling'.

5.9.2 Onderzoek kabels, leidingen en telecommunicatie installaties

Er zijn geen kabels en leidingen dan wel telecommunicatie installaties in het plangebied aanwezig die met een contour beschermd moeten worden.

5.9.3 Conclusies en aanbevelingen

Er zijn geen kabels en leidingen dan wel telecommunicatie installaties in het plangebied aanwezig die met een contour beschermd moeten worden. Daarom vormen de aanwezige kabels, leidingen en verbindingen geen belemmering voor het plan.

5.10 Milieueffectrapportage / M.e.r.-(beoordelings)plicht

5.10.1 Wet- en regelgeving en beleid

Milieueffectrapportage is geregeld in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer (Wm) en in het Besluit m.e.r. De Wm is een kaderwet waarin de uitgangspunten van het milieubeleid staan beschreven. In het Besluit m.e.r. staat voor welke plannen en besluiten in welke gevallen een m.e.r.-procedure moet worden doorlopen. Het besluit bevat bijlagen waaronder de C- en D-lijst. Door middel van deze lijsten kan bij het opstellen van een ruimtelijk plan worden beoordeeld of het plan een ontwikkeling omvat die een m.e.r.-(beoordelings)plicht kent. Bij een (directe) m.e.r.-plicht dient hoe dan ook een MER opgesteld te worden. Bij een m.e.r.-beoordelingsplicht dient te worden beoordeeld of de activiteit vanwege bijzondere omstandigheden toch belangrijke milieugevolgen kan hebben. Indien dat het geval is dan ligt een m.e.r.-procedure in de rede. Zo niet, dan dient het bevoegd gezag expliciet te besluiten dat geen m.e.r.-procedure noodzakelijk is. Een derde situatie die zich kan voordoen betreft de situatie waarbij de betreffende activiteit qua omvang beneden de drempelwaarde voor m.e.r.-beoordeling blijft. Ook in dat geval is, op grond van art. 2 lid 5 van het Besluit m.e.r., nog een beoordeling nodig, zij het dat dit een vormvrije beoordeling betreft. De conclusie van deze vormvrije m.e.r.-beoordeling kan worden verwerkt in de toelichting op het 'moederbesluit'.

5.10.2 Onderzoek M.e.r. (beoordelings)plicht

Met het plan worden geen ontwikkelingen mogelijk gemaakt die m.e.r.- (beoordelings)plichtig zijn.

5.10.3 Conclusie M.e.r. (beoordelings)plicht

Voor het plan hoeft geen m.e.r. of m.e.r.-beoordeling te worden uitgevoerd.

5.11 Ladder voor duurzame verstedelijking

In het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is bepaald dat er standaard een aantal stappen gezet moet worden indien er een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk wordt gemaakt. Hierdoor moet er voor de nieuwe stedelijke ontwikkeling sprake zijn van een goede onderbouwing en een zorgvuldige ruimtelijke afweging en inpassing.

De gevraagde stappen zorgen ervoor dat de wens om een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk te maken, nadrukkelijk wordt gemotiveerd en afgewogen met oog voor de ontwikkelingsbehoefte van een gebied, maar ook met oog voor de toekomstige ruimtebehoefte, en voor de ontwikkeling van de omgeving waarin het gebied ligt.

De te doorlopen stappen zijn:

- a. beschrijven dat een voorgenomen stedelijke ontwikkeling voorziet in een actuele regionale behoefte;
- b. beschrijven in hoeverre in de regionale behoefte binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan worden voorzien door benutting van beschikbare gronden door herstructurering, transformatie of anderszins;
- c. indien blijkt dat de stedelijke ontwikkeling niet binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan plaatsvinden, beschrijven in hoeverre wordt voorzien in die behoefte op locaties die, gebruikmakend van verschillende middelen van vervoer, passend ontsloten zijn of als zodanig worden ontwikkeld.

Een stedelijke ontwikkeling is in het Bro gedefinieerd als een ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen.

Het legaliseren van de paardenbak is niet aan te merken als een nieuwe stedelijke ontwikkeling. Het doorlopen van een ladder toets is daarom niet vereist.

6 Uitvoerbaarheid

6.1 Financiële uitvoerbaarheid

Het betreft hier een private ontwikkeling waarbij het risico geheel gedragen wordt door de eigenaar. Het plan voorziet niet in een bouwplan als bedoeld in artikel 6.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening, waardoor voor de betrokken gronden geen exploitatieplan als bedoeld in artikel 6.12 Wro hoeft te worden vastgesteld. Wel wordt er een planschade overeenkomst tussen de gemeente en initiatiefnemer gesloten. Het plan wordt economisch uitvoerbaar geacht.

Bijlage 1 Plattegrond bestaande en nieuwe situatie

